

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ D'HISENDA I PRESSUPOSTS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 351-1992

Fq.Con.núm. 33/27

X legislatura

Any 2021

Núm. 54

Presidència de la Sra. Virginia Marí i Rennesson

Sessió celebrada dia 2 de febrer de 2021

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) RGE núm. 14925/20**, presentada conjuntament pels Grups Parlamentaris Unidas Podemos, Socialista i MÉS per Mallorca, relativa a reforma de l'impost sobre dipòsits d'entitats de crèdit. [1442](#)
- 2) RGE núm. 16199/20**, presentada pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a la reducció del 95% de la transmissió d'empreses mitjançant pactes successoris. [1450](#)
-

LA SRA. PRESIDENTA:

Bona tarda, senyores i senyors diputats. En primer lloc, us demano disculpes perquè he perdut el mòbil (...)

En primer lloc, demanaria si hi ha substitucions, per favor.

EL SR. MARÍ I TUR:

Sí, presidenta, en lloc de Pilar Costa, Jordi Marí.

LA SRA. PRESIDENTA:

Algú més?

EL SR. JIMÉNEZ I FERNÁNDEZ:

Hola, Pablo Jiménez en vez de Antònia Martín.

LA SRA. PRESIDENTA:

Ningú més? Bé, donar la benvinguda a Marc Pérez-Ribas que, a partir d'ara, si no... No, ja sé que està oficialitzat i és cert...

EL SR. PÉREZ-RIBAS I GUERRERO:

Idò Marc Pérez-Ribas en substitució de Juanma Gómez, però que ja s'ha fet el canvi de portaveu.

LA SRA. PRESIDENTA:

..., bé, però que crec que (...)

Passem llavors a l'únic ordre del dia d'avui relatiu al debat de les proposicions no de llei RGE núm. 14925/20 i RGE núm. 16199/20.

1) Proposició no de llei RGE núm. 14925/20, presentada conjuntament pels Grups Parlamentaris Unidas Podemos, Socialista i MÉS per Mallorca, relativa a reforma de l'impost sobre dipòsits d'entitats de crèdit.

Comencem amb el debat de la Proposició no de llei RGE núm. 14925/20, presentada conjuntament pels Grups Parlamentaris Unidas Podemos, Socialista i MÉS per Mallorca, relativa a la reforma de l'impost sobre dipòsits d'entitats de crèdit.

Per a la seva defensa, en primer lloc, té la paraula el representant, el portaveu, del Grup Parlamentari Unidas Podemos, el Sr. Pablo Jiménez, per un temps de cinc minuts.

EL SR. JIMÉNEZ I FERNÁNDEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Molt bona tarda a tothom. Hasta el momento, el quebranto a la Hacienda pública del Estado que ha supuesto el rescate bancario asciende a 75.285 millones de euros, según el propio Banco de España, así de escandalosa es la cifra relativa a la continua aportación pública a la banca, y, en realidad, podría ser bastante mayor, según distintas fuentes oficiales y podría llegar a cifras que indican que pueden

representar, en el período 2008-2018, un 13% del PIB acumulado. Sí, porque, según los medios de comunicación de masas, solo se salvó a las cajas de ahorros pero, en realidad, el rescate bancario llegó a todos los sectores de este ámbito; un rescate impresionante del que no se informa suficientemente a la población para que sea consciente de la magnitud del expolio a la que ha sido sometido.

Recuperar este dinero es algo que debería ser ineludible pero, cuando planteamos la necesidad de recuperar este rescate, ese que no nos iba a costar ni un euro, según decía el Sr. Rajoy, rápidamente hay gente muy sabia que pone objeciones. Un ejemplo de esto es, recientemente, el presidente de Bankia, José Ignacio Goirigolzarri, dijo que un impuesto a la banca sería algo contraproducente en un momento en el que el país necesita que sus bancos sean rentables. En su intervención dejó claro que tanto los impuestos sobre los requerimientos de cualquier tipo que incidan en la rentabilidad del sector no pueden darse en un momento como el actual. Si el sector no es rentable será un problema para toda la sociedad, indicaba, pues los bancos pasarían o pasarán a estar infracapitalizados y no podrían cumplir con su objetivo de financiar a familias y empresas, apoyando la recuperación económica en España.

Ese tipo de afirmaciones se mueven entre la demagogia y la amenaza, no quieren pagar impuestos y, por tanto, no quieren colaborar con las necesidades sociales, culturales o ambientales que se derivan de la carga impositiva, por una sola razón, porque solo piensan en sus beneficios. No es nueva esta situación porque, de hecho, nunca les ha parecido buen momento lo de pagar tributos, de manera justa, a los máximos ejecutivos de estas entidades bancarias.

En las tres últimas décadas, las entidades españolas han obtenido más de 191.000 millones de beneficios, antes de impuestos, y han pagado poco más de 20.000 millones de impuestos sobre sociedades, un 12%, más o menos el mismo porcentaje por IRPF que pagaría un trabajador que ganara o ganase unos 1.200 euros netos al mes.

En los últimos años la cosa no ha sido mejor, los seis mayores bancos españoles, Santander, BBVA, CaixaBank, Bankia, Sabadell, Bankinter, no han pagado, en conjunto, ni un solo euro por el impuesto de sociedades desde el inicio de la crisis económica, pese a haber ganado más de 84.000 millones. Así se desprende de los datos que las propias entidades proporcionaron a la Comisión Nacional del Mercado de Valores, como es preceptivo, entre 2008-2017.

No es que se pueda esperar mucho más del impuesto de sociedades pero cabe también utilizar otras opciones muy sencillas de aplicar, si hay voluntad política. Ahí se nos aparece la posibilidad de utilizar una figura tributaria existente, la del impuesto sobre los depósitos bancarios. La historia de este impuesto deja claras las relaciones de poder entre la Administración y los intereses de las entidades bancarias, que se han aprovechado del frágil sistema tributario español, al tiempo que se ha evidenciado la complejidad de las relaciones entre las distintas administraciones territoriales. Este impuesto nació en 2001, fue a iniciativa de Juan Carlos Rodríguez Ibarra, presidente en ese momento de la comunidad de Extremadura, intentó aprobarlo con la idea de financiar determinados

programas sociales; Ibarra defendía entonces que los bancos apenas dejaban rendimiento por la actividad en Extremadura porque tributaban en otros territorios, sin embargo, esta iniciativa fue recurrida por el Gobierno de don José María Aznar a la cabeza y el tributo quedó en vía muerta en los tribunales. En 2010 también lo intentó Andalucía y se encontró con el mismo obstáculo jurídico; dos años más tarde fue Canarias y también esta vía se repitió.

Pero el 14 de noviembre de 2012 el Tribunal Constitucional sentenció que el impuesto diseñado en Extremadura era legal. Desde un año antes, en el gobierno central, con el PP con mayoría absoluta, intentó evitar que las comunidades autónomas pusieran en marcha tributos similares al que Extremadura había ganado en el largo pleito de once años antes. Entonces, el ministro Montoro, creó un tributo similar de carácter estatal y señaló un gravamen del 0%, de esta manera protegía a los bancos, que no pagarían nada, y evitaba que las comunidades autónomas pudieran usar sus tributos si acababan de ser considerados constitucionales.

Ante el escándalo mayúsculo y la protesta generalizada de las comunidades autónomas en el Consejo de Política Fiscal y Financiera, que tuvo lugar en el 2013, Montoro entonces elevó el tipo impositivo hasta un misérrimo 0,03% sobre los depósitos bancarios que serían exigibles desde el 2015...

LA SRA. PRESIDENTA:

Vaya acabando Sr. Jiménez, por favor.

EL SR. JIMÉNEZ I FERNÁNDEZ:

Queda un pelín, ¿vale? En los 5 años de aplicación se han recaudado 1.870 millones de euros, de los cuales la media anual han sido 376. Ese tributo al estar transferido se recauda por el gobierno central y se distribuye el importe entre las comunidades autónomas, pero no es un tributo demasiado justo porque se reparte de manera desigual, correspondiendo a un porcentaje de Madrid el 17%, Catalunya el 15%, Andalucía el 9% y en Baleares, por ejemplo, esta media no llega ni al 2%.

Por eso es imprescindible modificar el tributo para suplementar el actual tipo impositivo hasta llegar a otros mayores, siguiendo propuestas de las distintas comunidades autónomas y de algunos economistas que van desde porcentajes más modestos, entorno al 0,3%...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Jiménez por favor vaya acabando ya.

EL SR. JIMÉNEZ I FERNÁNDEZ:

¿Me permite un párrafo?

LA SRA. PRESIDENTA:

No.

EL SR. JIMÉNEZ I FERNÁNDEZ:

¿No?

LA SRA. PRESIDENTA:

Luego tendrá oportunidad de volver a hablar.

Gracias.

(Final de la intervenció de la Sra. Presidenta inaudible per manca de micro)

LA SRA. TRUYOLS I MARTÍ:

Sí, bona tarda a tots. Bé, aquesta proposició no de llei no és més que el que hem parlat avui matí en relació amb l'autonomia financera, és recuperar una potestat tributària que ve definida a l'article 4.2 de la Llei general tributària, potestat tributària que determina que les comunitats autònomes i les entitats locals poden exigir tributs, d'acord amb la Constitució Espanyola i les lleis. I bé, es crea aquest impost per part d'una comunitat autònoma, concretament Extremadura, a l'any 2001, en exercir precisament aquesta potestat tributària, i s'aprova l'impost i és quan l'Estat presenta recurs d'inconstitucionalitat, resolt per la sentència del Tribunal Constitucional 210/2012, que el declara precisament constitucional.

L'Estat, en aquest cas el Sr. Montoro, desproveït ja de la possibilitat jurídica de matar aquest tribut, cerca l'excusa d'un delicat problema de costos del sistema financer i atempta, com deia, contra l'autonomia financera, que tant defensava de forma enèrgica avui matí el Sr. Costa, decideix, l'Estat decideix fer-se seva la potestat sobre el mateix, i aprova aquest tipus del 0,003%, un tipus quasi nul i desproveeix aquestes comunitats autònomes, tant Extremadura, que l'havia creat a l'any 2001, com altres comunitats autònomes, com podien ser Catalunya, Andalusia, Astúries i Canàries, doncs els lleva aquesta possibilitat de tenir competències sobre aquest impost.

Com deia, és més del que hem viscut avui matí. Això sí que és rompre amb l'autonomia financera, això sí que és rompre amb la potestat tributària que tenen les comunitats autònomes per poder exigir aquests tributs, sempre, com deia, dins el límit dels principis que marquen tant la Constitució com la Llei general tributària, i, la veritat, crec que havíem de fer alguna cosa en aquest sentit i, per això, aquesta proposició no de llei d'instar el Govern d'Espanya a augmentar no només el tipus de l'impost sobre dipòsits de les entitats de crèdit, sinó també a retornar les competències normatives de l'impost a aquestes comunitats autònomes i, així, poder exercir aquesta potestat tributària que en cap cas no s'ha vist trepitjada per la creació d'aquest impost.

Per tant, aquest és el sentit d'aquesta proposició no de llei, que evidentment, com deia avui de matí, defensam l'autonomia financera, sempre l'hem defensada, sempre hem defensat la potestat de crear nous tributs i, sobretot, tenint en compte que la comunitat autònoma de les Illes Balears té poc recorregut en la creació de tributs propis, i pens que aquest és el camí que hem de seguir i que sempre, com deia, hem defensat. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Truyols. Passem ara el torn de paraula a la portaveu del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, la Sra. Joana Campomar.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

Bé, crec que els companys han explicat prou bé de què es tracta, fa vint anys que, quan hi va haver unes comunitats que varen començar a exercir la seva competència fiscal, la seva autonomia fiscal, la seva sobirania fiscal, el que en vulguem dir, no?, de crear els seus tributs propis precisament per tenir recursos, va ser l'Estat qui va voler retallar aquesta autonomia fiscal i va posar aquest recurs d'inconstitucionalitat, que després va perdre, i quan ja hi havia unes quantes comunitats autònomes..., bé, va fer ja l'harmonització fiscal a la brava, a la brava i de forma brutal; és a dir, va imposar un impost a nivell estatal, al zero per cent inicialment, després va haver de passar al 0,03% per poder compensar aquelles comunitats autònomes una mica amb aquells tributs que els havia robat, perquè en realitat això és un robo, i bé, va fer aquesta enginyeria financera d'aquesta harmonització fiscal a la brava que, com ha dit la companya, és avui matí que n'hem parlat i, precisament, el gran defensor en contra de l'harmonització fiscal que avui matí ha estat el PP, precisament va ser el Partit Popular qui va imposar aquesta brutal harmonització fiscal a nivell d'impost de dipòsits bancaris.

No sé si perquè en aquell moment justament li picava perquè afectava l'IBEX 35, afectava els bancs, afectava part dels seus clients, els seus més propers, i el que hem de tenir en compte és que els bancs fins ara sempre han estat els més beneficiats en la crisi, quan hi ha hagut crisi al final quan hi ha bon temps sempre aquest alliberament de mercat sempre... bé, els beneficis són seus, i quan hi ha crisi si és necessari el sistema públic els ha de rescatar com ha passat a la darrera crisi de 2008.

Vull dir que, encara que últimament els bancs ens facin creure aquesta penada que passen per subsistir, jo només vull..., la darrera notícia que he trobat és que CaixaBank va tancar el 2020 amb un benefici de 1.381 milions d'euros, només un 19% per davall de l'any anterior, de 1705. Quina empresa en aquest 2020..., tal vegada moltes empreses pagarien per només haver baixat un 20% el seus beneficis, només el 20% dels seus beneficis?

Per tant, creiem que precisament el que avui discutim és una mostra precisament del que no hauria de fer un estat; i el que no hauria de fer un estat: primer, no retallar les competències de les comunitats autònomes, no retallar les competències fiscals de les comunitats autònomes precisament per obtenir els seus recursos, no imposar-se, com es va imposar en aquell moment i encara se segueix imposant i, per tant..., i després tampoc no beneficiar sempre els mateixos, que sempre són els que hi surten guanyant.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Campomar. Ara ja començam els torns de fixació de posicions. En primer lloc té la paraula el portaveu del Grup Parlamentari Popular Sr. Antoni Costa.

EL SR. COSTA I COSTA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. "Pagaran els rics, els bancs i els fons voltor", aquesta és la típica frase a la qual vostès ens tenen acostumats. Realment era sorprenent, no?, veure la ministra d'Hisenda quan ens venia l'impost sobre transaccions financeres i quan ens venia l'impost sobre les tecnològiques, dir que pagaran les grans empreses, etc., i alguns els varen dir: escolti, però podria ser que les grans empreses aquestes repercutissin sobre els seus clients, sobre els seus treballadors aquest impost; no, és impossible, pagaran, pagaran les grans empreses, molt bé.

Poc temps després, ja ha sortit a premsa: l'impost sobre transaccions financeres el paguen ja les rendes mitjanes, les rendes mitjanes, les rendes altes no el pagaran perquè utilitzen altres instruments, i el petit inversor, aquest que fa compres d'accions, idò ja paga l'impost, molt bé.

Ens varen dir: però l'impost de les tecnològiques sí que el pagaran les grans empreses, i tots hem pogut veure a premsa com Amazon ha repercutit a les petites empreses, a les PIME i als autònoms, que són els proveïdors d'Amazon, ha repercutit aquest impost directament a les petites empreses i si les petites empreses poden repercutiran a les rendes mitjanes i baixes, o sigui als compradors d'aquest tipus de productes l'impost.

Per tant, vostès quan apel·len a incrementar aquests impostos menteixen, perquè -això la Sra. Truyols ho sabrà bé- obvien les hipòtesis d'incidència impositiva dels impostos, ho obvien, i això és el que els vull posar damunt la taula. Vostès posaran, incrementaran, tal com proposen a aquesta PNL l'impost sobre la banca i la banca ho repercutirà als clients immediatament, això és el que farà. De fet, en tenim un exemple claríssim, vostès ens varen dir: l'impost sobre actes jurídics documentats el pagaran els bancs; sí, el pagaran els bancs, tothom ja sap el que succeeix, venen els bancs, et fan la hipoteca i directament... o te venen productes directament i et diuen: si vols aquest tipus d'interès ha de comprar aquests productes, ah, que no els compra?, dos punts més de tipus d'interès; ah!, però això..., la repercussió és immediata. En conseqüència, no ens venguin aquesta milonga que pujaran i pagaran els bancs perquè és mentida, és directament mentida.

En segon lloc, rescat bancari. Ahir mateix llegíem a premsa com es dispara la taxa de morositat del sector financer espanyol a conseqüència de la situació de terrible crisi econòmica que s'està sofrint, és clar, el sector financer comença a restringir crèdit exactament igual que va començar a fer a la crisi anterior i s'incrementa la taxa de morositat.

Si el sistema financer està en risc, què faran vostès que governen el Govern d'Espanya? No el rescataran, el sistema financer? Déu ens guardi de trobar-nos en una situació com es va trobar... en un moment donat amb la necessitat de rescatar. Jo estic convençut que no passarà, però si passàs, senyors de

Podemos, què farien vostès, rescatar el sistema financer, dimitir? Deixar que caigués el sistema financer i que es produís una situació de campí qui pugui? Drama? Què els dipositants perdessin els seus estalvis? És això el que proposen vostès?

Ho dic perquè vostè feia referència, Sr. Jiménez, al rescat que es va produir en un moment donat, i jo li puc ben assegurar que si es tornà a produir, que no es tornarà a produir, eh?, però si es tornà a produir la circumstància vostès rescatarien el sistema financer. No en tenguí vostè cap dubte, que ho faria, sí que ho faria.

Finalment, estam d'acord amb cedir a les comunitats autònomes les competències normatives a aquest impost. Per tant, estam en contra del que va fer el Sr. Montoro, no tenc cap problema a dir-ho, hi estam en contra; aquest impost hauria d'haver estat un impost autonòmic, un tribut propi d'Extremadura o de les comunitats autònomes que haguessin decidir posar-lo. Per tant, vaig per davant la nostra defensa en aquest sentit, no tenc cap problema a dir-ho.

El que passa és que la PNL tal com està plantejada és contradictòria perquè, en primer lloc, se'ns diu: "El Parlament de... insta el Govern d'Espanya a augmentar el tipus de gravamen", home!, o una cosa o l'altra, si el cedim a les comunitats autònomes qui haurà d'augmentar-los, si ho estimen convenient, seran les comunitats autònomes i no el Govern d'Espanya, dic jo vaja, perquè si no...

I és contradictori també el mateix apartat dos, perquè si...

LA SRA. PRESIDENTA:

Vagi acabant, per favor, Sr. Costa.

EL SR. COSTA I COSTA:

... -sí, ja acab-, perquè si apostam perquè l'impost sigui autonòmic, de les comunitats autònomes, no té sentit que vostès ens diguin que modifiquem la distribució de la recaptació de l'impost. De què parlam exactament? Nosaltres, que sigui autonòmic hi estam d'acord, però no estam d'acord amb els canvis de distribució. De fet, no és entendre massa bé el sistema de finançament de les comunitats autònomes, perquè els impostos es distribueixen en funció de la capacitat fiscal de cada comunitat autònoma...

LA SRA. PRESIDENTA.

Sr. Costa, per favor, acabi.

EL SR. COSTA I COSTA:

... després s'anivella.

En fi, evidentment, no tenguí cap dubte ni un, al primer punt hi votam en contra, i al segon punt també hi votarem en contra si no hi ha una transacció que llevi l'apartat de modificar la distribució de la recaptació, perquè no té cap sentit, al nostre entendre.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Costa. Passem ara el torn de paraula al portaveu del Grup Parlamentari Ciudadanos, el Sr. Marc Pérez-Ribas.

EL SR. PÉREZ-RIBAS I GUERRERO:

Gràcies, presidenta. Bé, fins i tot seguint l'argument del meu portaveu precedent, els impostos els acaben pagant les persones, els impostos els paguen les persones, no els paguen ni els ens, ni internet, ni el gasoil, com es va comentar, els paguen les persones i normalment acostumen a pagar principalment les classes mitjanes del nostre país.

Aquí és on discrep amb el Sr. Jiménez, que diu que tenim *un frágil sistema tributario español*. Bé, el sistema tributari espanyol crec, bé, que es troba prou consolidat i, a més a més, aplica altes tecnologies per fer seguiment del frau fiscal, i aquí segurament és on potser s'hauria de millorar, a perseguir el frau fiscal, però, a part d'això, no podem dir que el sistema tributari espanyol és fràgil, està consolidat i funciona.

D'aquesta proposició no de llei nosaltres votarem que no als dos punts. Evidentment, no ens trobam ara en un moment d'augmentar gravàmens ni impostos i, per tant, no estam d'acord amb el punt 1.

I la política fiscal del nostre país, ja ho hem dit abans, fins i tot ha d'estar negociada entre totes les comunitats, ha de sortir també d'un sistema de finançament just i consideram que en aquest moment no ens trobam en la situació de començar a tocar coses, a l'espera que es pugui fer primer un sistema de finançament actualitzat i just.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Pérez-Ribas. Correspon ara el torn al portaveu del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, el Sr. Sergio Rodríguez.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Gracias, Sra. Presidenta. Hemos asistido como siempre a un mitin sobre el rescate bancario, etc. Yo, de verdad, le tengo que decir al Sr. Portavoz de Podemos que no sé como todavía vienen aquí con este tema, o sea, en estos momentos Bankia, la entidad que el Estado va a privatizar, había devuelto ya 3.300 y pico millones del dinero que se había aportado por parte del Estado a su rescate, ¿y qué vamos a hacer? Pues lo que ustedes siempre han denunciado, sociabilizar las pérdidas y privatizar las ganancias, pero eso lo ha hecho el gobierno de izquierdas que actualmente gobierna. Además, habrá que ver el ERE y la cantidad de empleados que van a ver perdido su puesto de trabajo debido a esta actuación de un gobierno de izquierdas. Y luego todavía viene aquí a sermonear.

Luego, por otra parte, tenemos las advertencias que acaba de hacer el Banco de España diciendo que estamos creando entidades financieras demasiado grandes, que pueden ser

irrescatables en caso de necesidad. Ya advirtió en su momento que un exceso de concentración llevaba a una falta de competencia y que nos ponía en situación de oligopolio, de monopolio. Lo digo porque es que vienen ustedes con grandes palabras y son, en gran parte, en estos momentos, los responsables de esta situación.

Dicho lo cual, lo único que puedo hacer es abundar en los argumentos que han dado los portavoces que me han precedido. Es bastante, ¿cómo diría yo?, iluso pensar que una entidad financiera a la que se le grava con un impuesto lo va a pagar de su bolsillo y lo va a perder; ¿qué va a hacer? Repercucirlo en sus clientes. ¿Cómo? De dos maneras: incrementando los gastos que cobra por la operatividad de las cuentas o incrementando el precio de sus créditos. ¿Perder? No van a perder. Y, ¿quién lo va a pagar, los millonarios? No, los de siempre, las personas, las normales, corrientes, la clase media que va pedir un pequeño crédito al consumo, que tienen pequeñas cantidades ahorradas y a los que van a acribillar a gastos en las cuentas. Porque es así, porque los bancos están hechos para ganar dinero y no van a perder, y si ustedes les suben los impuestos lo que van a hacer es repercucirlo en el cliente, o con créditos más caros o con más gastos en las cuentas, pero si es de cajón.

Eso sí, queda muy bien decir que hemos puesto un impuesto a las grandes fortunas, que hemos puesto un impuesto a los bancos, etc.

No sé, la verdad es que no veo que ninguno de los dos puntos que lleva esta PNL se puedan apoyar.

Y todavía entiendo que la presente Podemos, pero que la Sra. Truyols, que entiende algo de economía, apoye estas propuestas, es algo que a veces se me escapa.

Muchas gracias, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Muchas gracias, Sr. Rodríguez. Passem ara el torn de paraula al portaveu del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes, el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bé, el nostre grup parlamentari demana la votació separada dels dos punts perquè, com s'ha exposat avui matí en el plenari, i he intentat explicar la postura del nostre grup parlamentari, en relació amb el punt segon, que és recuperar autonomia financera per a les Illes Balears i tenir més capacitat de decisió sobre els tributs que es cobren, bé, nosaltres hi estam totalment d'acord. Per tant, en aquest punt hi votariem a favor, tot i el que diu el Sr. Costa, que tampoc no estic molt d'acord, perquè al final, supòs que perquè els grups proposants de la proposició no de llei ja veuen que serà difícil que el Govern de l'Estat faci aquest retorn de competències, diuen, bé, i, en tot cas, si això no funciona, donam per fet, diguem, que al final no aconseguirem que el Govern de l'Estat ens ho retorni, com a mínim que es modifiqui la distribució de la recaptació. Entenc que és això.

Que a nosaltres ja ens va bé que es modifiqui la distribució de la recaptació, perquè se suposa que amb aquesta modificació de la recaptació les Illes Balears rebrien més recursos. Per tant, ja des d'aquest punt de vista, nosaltres no podem fer més que estar-hi d'acord, tot i que evidentment el que ens interessa és la primera part, que és el retorn de les competències a les Illes Balears. Per tant, en aquest segon punt hi votariem a favor clarament i sense més problemes.

Al punt primer hi votariem en contra. Una, per l'argument que ha donat el Sr. Costa, que és contradictori amb el punt segon, perquè si el que volem és autonomia financera ja seran les comunitats autònomes, cadascuna amb la seva llibertat i amb la seva potestat, la que decidiran si el tipus s'ha d'augmentar, s'ha de minvar o s'ha de mantenir, ja ho decidiran les comunitats autònomes. I aquesta és la nostra principal manera de veure-ho, si el matí deia que no s'havien d'augmentar o que s'havien de reduir els impostos, que és un poc el plantejament del Sr. Costa, ara el plantejament és l'invers, però el meu argument és exactament el mateix, ja seran les comunitats autònomes les que ho decidiran.

Però, és que, a més a més d'aquest argument, hi ha un segon argument: és clar, augmentar el tipus de gravamen, quant? Perquè, és clar, això és absolutament indeterminat, és que sembla que hi ha unes ganes d'augmentar l'impost sense saber ni per què, sinó simplement perquè, com que som d'esquerres, hem d'augmentar impostos. Bé, no ho sé, és un poc sorprenent aquest argument, perquè si ens diguessin, no, necessitam 100 milions d'euros de recursos i per això hem d'augmentar un zero coma no sé què per aconseguir aquests recursos perquè volem fer..., no, però és que, és clar, això és absolutament indefinit: hem d'augmentar el tipus de gravamen perquè trobam que s'ha d'augmentar el tipus de gravamen i perquè les comunitats autònomes quan ho tenien cobraven més. Crec que aquesta, sincerament, és una argumentació molt dèbil i molt poc sòlida.

Crec que si vostès volien augmentar haurien d'haver dit, aproximadament, com a mínim, aproximadament, no dic amb una certesa, però sí d'una manera indicativa, què volien pujar, perquè sabéssim de què parlam, perquè si parlam d'un cèntim o de 2 milions, doncs, evidentment la postura del nostre grup pot variar en funció d'aquesta pujada i de la repercussió que això pot tenir.

Per tant, demanam la votació separada, en el punt segon hi donariem suport i en el punt primer hi votariem en contra.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Melià. Passam el torn de paraula al portaveu del Grup Parlamentari Mixt, el Sr. Josep Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. El primer que he de dir és que a grans trets el meu grup comparteix les argumentacions dels grups que han fet aquesta proposta. Hi ha hagut algun comentari, especialment del Sr. Jiménez, que tirava en cara que els bancs no volien pagar impostos, no?, és a dir, com si fos una cosa estranya, i a mi m'ha fet pensar, Sr. Jiménez, que, en principi, a ningú no li agrada pagar impostos, el que passa és que

alguns som conscients que evidentment algú ha sostenir l'estat del benestar i jo entenc que el que vostè volia dir, efectivament, és que en aquest cas les entitats bancàries no són conscients del compromís que haurien de tenir també, com tots els contribuents, a sostenir aquest estat del benestar.

Els grups de l'oposició bàsicament per oposar-se a la proposta, han fet referència al tema de la repercussió d'aquest impost respecte dels impositors dels bancs. Bé, jo en aquest sentit i utilitzant la seva mateixa retòrica, diria que el mercat bancari és un lliure mercat que té els mecanismes de competència prou clars, és un dels sectors on hi ha més competència, cada vegada menys, però n'hi ha prou i, per tant, jo crec que les entitats bancàries ja trobaran la manera de seduir els seus impositors, els seus clients, oferint-los doncs els productes en què aquesta repercussió sigui menor.

I després, en segon lloc, en el temps que corren, jo no veig tan malament que, en cas que la hipòtesi de la repercussió es verifiqui, que sigui la gent que té doblers en el banc, és a dir que té diners dipositats en el banc, perquè, és clar, en aquests moments hi ha gent que no té ni un duro, que no té ni un estalvi i els que tenen els doblers en el banc, més aviat sembla que la política adequada seria que aquest diner corrés. Per tant, jo si els bancs ho repercuteixen als seus clients, tot i que evidentment sempre paga la classe mitjana, això ja ho sabem, però, com deia, algú altre ha de sostenir l'estat del benestar. Som a un moment en què tal vegada no és descabellat que qui té doblers en el banc, si els que els bancs ho repercuteixen als seus clients, que se suposa que per un principi de congruència, ho haurien de repercutir en funció de qui té més doblers en dipòsits bancaris, doncs que siguin aquests els qui contribueixin amb major mesura.

Després també s'ha fet referència, em sembla que era el Sr. Costa, que també es referia al Sr. Jiménez, dient: home, vostès, en canvi, criticaven que s'hagués rescatat els bancs, etc. Bé, què haguessin fet vostès". Home, és clar, una cosa és rescatar quan cal rescatar, i l'altra, després, és renunciar a recuperar la inversió pública que s'ha fet. Per tant, jo crec que bé es pot entendre que a un moment donat, per l'estabilitat de l'economia, calgui rescatar, home jo crec que una cosa és rescatar i l'altra és regalar, que jo crec que des dels grups d'esquerra, amb les incongruències del Govern, que també s'han assenyalat, s'intenta posar de relleu en aquesta proposició no de llei.

Jo la veritat pel que fa als punts concrets, tot i que com he dit, estic d'acord amb la voluntat en què s'ha presentat aquesta proposició no de llei, hi ha alguns punts que m'incomoden una mica. Per exemple, jo crec que hauria estat millor aquesta proposició no de llei haver-la plantejada l'inrevés, és a dir, primer demanem la devolució de l'impost, i després, si de cas, si no hi ha devolució de l'impost, que augmenti aquest gravamen i, d'acord amb el que deia el Sr. Melià, hauria estat bé dir per a què el volien dedicar aquest impost, perquè, és clar, si no traslladem a la ciutadania la idea que demanam que s'apugin els impostos de forma potser una mica banal, una mica gratuïta. Tot i que jo ja entenc, i vostè ha dit Sr. Jiménez a la seva presentació, que quan aquest impost es va plantejar va ser doncs per aconseguir que les entitats bancàries que no tributaven en comunitats autònomes, diguem-ne perifèriques,

perifèriques, és a dir, que no formaven part d'on hi havia els grans nuclis del poder financer, tinguessin, rebessin una part del seu pastís d'aquests dipòsits.

Per tant, jo tampoc em sent còmode, votarem a favor d'aquest primer punt.

I del segon punt, també hi votarem a favor perquè també secundem l'argumentació del Sr. Melià, en el sentit que jo he entès, el Sr. Costa, quan ha dit: escolti, estic d'acord amb aquesta autonomia fiscal, però no estic d'acord que es distribueixi d'una altra manera; jo crec que don per bona, i crec que aquesta és la intenció dels qui han fet aquesta proposta, la interpretació del Sr. Melià, i el que es demana és que aquest impost es retorni a les autonomies i, si no, que es pugui configurar d'algun altra manera.

Per tots aquests motius i malgrat totes aquestes incomoditats, votarem a favor dels dos punts.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Castells. Ara començarem el torn de contradiccions i en primer lloc té la paraula el portaveu del Grup Parlamentari Unidas Podemos Sr. Pablo Jiménez.

EL SR. JIMÉNEZ I FERNÁNDEZ:

Bien, en mi anterior intervenció no la acabé del todo, pero, bueno, como todo el mundo tenía ya más o menos claro lo que iban a decir, pues tampoco hace falta que me explique mucho más. Por lo tanto, voy a pasar directamente a contestar un poco las intervenciones de los señores diputados que han hablado.

Bien, mire usted Sr. Costa y Sr. Rodríguez, les voy a contestar a los dos la misma cosa con respecto a un punto que han hablado. Es decir, muy probablemente tengan ustedes razón los dos en la cuestión de la repercusión del gasto, que pueda suponer un incremento de un impuesto, eso es verdad; eso es verdad porque suele ser lo habitual que suelen hacer estos grupos financieros y estas grandes empresas, y eso demuestra dos cosas: una, la baja catadura moral de esta gente, que se dedica a no creer en los sistemas tributarios, y su manera de evadirlos, cuando les aprietan, es, precisamente, repercutir los gastos. Si asumieran su deber tributario, como debe de aceptarlo cualquier empresa y cualquier ciudadano o ciudadana, esto no se daría, pero, lógicamente, ellos no quieren dejar de pagar -perdón-, de lograr los beneficios que se han puesto como objetivo. Esta es una cuestión que es bastante fundamental.

Si vemos la manera de trabajar de los grandes bancos, de los grandes grupos financieros, ya vemos claramente lo que hacen, recordemos un poco todo el tema de los desahucios, recordemos todas las cuestiones de las cláusulas suelo, que han sido condenados por los tribunales en muchos casos, esto es esta gente, a esto nos referimos cuando hay que tratar de lograr al menos que tributen de alguna manera, esta es realmente la situación, y no lo otro.

Además también, claro, nos hemos ido a hablar de muchas cosas, cuando esta PNL, al margen de que pueda tener sus evidentes pequeños problemas o algo así, que podríamos comentar, pero al final es como muy concreta a lo que se refiere, que tributen las personas -perdón- las empresas, que tributen los bancos, eso es lo que se pide.

Y luego, esto se lo voy a recordar al Sr. Costa, se ha aprobado una PNL en Valencia, que ha contado con el apoyo del PP en este mismo sentido; es decir, ahí se ha aprobado un aumento entre el 0,4 y el 0,6%, por tramos, dependiendo de las cuantías, una PNL de características similares a esta, y está apoyada por el Partido Popular. Entonces, no sé de qué hablamos.

En cuanto al señor..., sigo ahora mismo un momentito con el Sr. Rodríguez, primero, yo ya me he aburrido de decir que yo no soy de Podemos, ¿vale?, soy de Unidas Podemos, Izquierda Unida, Izquierda Unida ¿vale?, no de Podemos, bien, entonces, nada, simplemente una cuestión ya porque la próxima vez que me diga “el señor de Podemos”, yo no contesto, que le conteste uno de Podemos, no contestaré yo, es que es así de fácil. A mi me hace mucha gracia, cuando usted dice “los comunistas de Podemos”, pero si el único comunista soy yo...

(Algunes rialles, remor de veus i rialles de l'intervinent)

..., entonces, es gracioso este tema, pero, bueno, no quiero gastar el tiempo con chistes fáciles, ¿no?, pero es así.

Y luego, ya le he contestado con lo que le he dicho al Sr. Costa, que, como estos no van a querer pagar, pues vamos a pagar los demás. Pues no, que paguen, eso, lo que hay que hacer precisamente es todo lo contrario, aún ser mucho más duro, mucho más estrictos, y tener empresas públicas, empresas que regulen, que son las que realmente conseguirán evitar todos estos desmanes que hay.

En cuanto al Sr. Pérez-Ribas, siento decirle en cuanto..., a lo mejor me he explicado mal, puede ser, cuando digo que el sistema tributario es frágil, quiere decir que es un sistema en retroceso. El IRPF que se cobraba en España en el año 78 era del 65%, había muchos más tramos y se cobraba hasta un 65%, hoy el tipo máximo, si no recuerdo mal, ahora mismo está en el 45%. Entonces, a eso me refería, no me refería a que tuviéramos un mal sistema, me refería a que es frágil en que cada vez va más, digamos, a proteger más determinados intereses concretos que los intereses generales. A eso me estoy refiriendo, tal vez ya digo, puede que me haya explicado mal.

Creo que se me olvida alguna cosa tal vez ahora mismo, no sé, en el tiempo que llevo ahora mismo hablando..., pero...

LA SRA. PRESIDENTA:

Tiene que ir acabando, Sr. Jiménez.

EL SR. JIMÉNEZ I FERNÁNDEZ:

Tengo que ir acabando, o sea que me va a cortar ya...

(Rialles de l'intervinent i remor de veus)

Bueno, quería decir una cosa al Sr. Castells y al Sr. Melià, que también han intervenido, entiendo un poco lo que dice el Sr. Melià, que puede haber una contradicción entre el punto 1 y el punto 2, eso puede ser cierto y que a lo mejor habría que haber subsanado en su momento.

Y ahora mismo, perdón, el Sr. Castells sé que ha apoyado esta intervención, pero me he quedado con una laguna, siendo sincero sobre una cosa que ha comentado y como no he tomado la nota, pues, tendré que preguntarle luego en privado porque lo siento mucho.

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Muchas gracias, Sr. Jiménez. Té la paraula ara la portaveu del Grup Parlamentari Socialista, la Sra. Maria Antònia Truyols.

LA SRA. TRUYOLS I MARTÍ:

Bé, dues qüestions molt breus. En primer lloc, el tema de la redacció, doncs, a mi em queda molt clara, em queda molt clara perquè ara mateix tenim un impost sobre el que no tenen competència les comunitats autònomes, per tant, és un impost estatal. Si l'impost segueix sent estatal, el que es demana precisament és una pujada d'aquest percentatge, que és tan mínim, tan mínim, perquè evidentment no té cap sentit mantenir un impost estatal en què la recaptació es retorna cap a les comunitats autònomes al cent per cent i té un impacte econòmic ridícul, per això no té cap sentit.

I en relació amb el que deia el Sr. Melià, crec que a l'exposició de motius queda palès quina seria més o manco la forquilla del tipus impositiu, perquè Extremadura tenia un tipus entre un 0,37 i un 0,6% i la resta de comunitats autònomes com, per exemple, Canàries o Catalunya entre un 0,3 i un 0,5. Vull dir jo crec..., i precisament parlàvem avui matí d'aquesta autonomia financera per poder determinar els tipus impositius. Per tant...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

..., bé, però, però, precisament, perquè, com que és un impost ara mateix sobre el que no tenim competència, jo veig claríssim el primer punt, que si al final la cosa queda com està, doncs, demanar un increment d'aquest tipus impositiu.

I després la redacció...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

... la redacció del punt 2, que “el Parlament insta el Govern d'Espanya a retornar les competències”, també em queda claríssim, o sigui, en cas que es retornin les competències està claríssim que l'impost passaria a ser autonòmic, que la potestat tributària per determinar el tipus impositiu seria d'aquesta comunitat autònoma i, en el cas que no hi hagués aquest retornament, almanco modificar la distribució de la recaptació que arriba a cada comunitat autònoma. Jo ho veig clar, però tal vegada s'haurien d'haver girat els termes i al punt 1, perquè els

quedàs més clar, posar “el Parlament de les Illes Balears insta el Govern d’Espanya a augmentar el tipus de gravamen de l’impost i a modificar la distribució de la recaptació de l’impost, tenint en compte indicadors de població, etc.”.

I al punt 2 tal vegada quedar que s’insta a retornar les competències. Però crec que..., bé, tal vegada podem fer una transacció o podem fer una redacció més d’acord per tenir-ho en compte, deixar-ho com a impost estatal i afegir al punt 1 “... i, en tot cas, a modificar la distribució de la recaptació de l’impost”, i al punt 2 deixar simplement que “el Parlament de les Illes Balears insta el Govern d’Espanya a retornar les competències”. Vull dir...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Bé, doncs, ens ho podem prendre...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Ens sembla bé, a mi em sembla bé, no sé la resta de...

LA SRA. PRESIDENTA:

Fem un recés de dos minuts..., si es posen els dos portaveus...

Doncs, acabem la intervenció de..., d’acord, acaba vostè la seva intervenció o ha acabat?

LA SRA. TRUYOLS I MARTÍ:

Sí, sí, he acabat. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

No, jo pregunto perquè havia aturat el temps per si de cas.

LA SRA. TRUYOLS I MARTÍ:

Sí, sí, gràcies, he acabat.

LA SRA. PRESIDENTA:

D’acord. Llavors passem la paraula a la portaveu del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, la Sra. Joana Aina Campomar.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL.

Seré molt breu perquè crec que el més interessant seria arribar a un acord i que poguéssim la major part de gent, de grups de la mateixa manera.

En qualsevol cas, l’únic que jo no estic massa d’acord amb aquesta..., és a dir, la posició sempre de la dreta, és que al final els impostos sempre acaben, per molt que es posin a empreses acaben repercutint. Bé, és cert, però..., sí, no, però el que jo veig que ha preferit sempre la dreta és posar impostos generalistes i transversals que afecten tant els que no tenen recursos com els que en tenen, com és l’IVA, que sempre ha potenciat impostos alts. En canvi, no li han agradat mai els impostos progressius i segons l’activitat a sectors concrets.

I nosaltres precisament som el contrari, nosaltres creiem que impostos tipus generalistes, com l’IVA, que afecten tothom, malgrat el seu tipus d’ingressos, crec que no haurien de ser precisament la porta d’entrada dels grans ingressos i crec que haurien de ser precisament uns impostos molt més dirigits a les activitats (...).

Però bé, a part d’això, estam d’acord a negociar nosaltres si podem arribar a un acord amb els acords que es plantegen en aquesta proposició no de llei.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Campomar. Llavors, fem un recés de dos minuts a veure si, perquè són tres portaveus, si es transacciona, si no es transacciona i com quedaria en tot cas i si accepten la votació per separat també que s’ha demanat.

Gràcies.

(Pausa)

LA SRA. TRUYOLS I MARTÍ:

El punt 1 quedaria: “el Parlament de les Illes Balears insta el Govern d’Espanya a augmentar el tipus de gravamen de l’impost sobre els dipòsits a les entitats de crèdit i a modificar la distribució de la recaptació de l’impost, tenint en compte indicadors de població o qualsevol altre que equilibri la distribució del tribut”.

I el punt 2 quedaria: “el Parlament de les Illes Balears insta el Govern d’Espanya a retornar les competències normatives i de gestió, recaptació i inspecció dels impostos sobre els dipòsits de les entitats de crèdit a les comunitats autònomes”.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Truyols. Deman a tots els portaveus si cap grup s’hi oposa.

EL SR. COSTA I COSTA:

No, a mi m’agradaria destacar l’actitud de consens que han tingut els partits que donen suport al Govern. Per tant, el que hem dit: donarem suport al punt 2 tal com està redactat i com queda, i no donarem suport a l’1.

LA SRA. PRESIDENTA:

De la resta de portaveus, cap grup s’hi oposa? Perfecte. Llavors passarem a la votació..., accepten la votació per separat? Sí.

En primer lloc..., per si de cas... Passam a votar en primer lloc el punt 1, que ha quedat redactat tal com han dit.

Vots a favor?

Vots en contra?

LA SRA. SECRETÀRIA:

7 vots a favor, 6 en contra, cap abstenció.

LA SRA. PRESIDENTA:

Passem ara a la votació del punt número 2, que ha quedat també com ha llegit la portaveu del Grup Parlamentari Socialista.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

LA SRA. SECRETÀRIA:

11 vots a favor, cap vot en contra, cap abstenció.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. En conseqüència, queda aprovada la Proposició no de llei RGE núm. 14925/20, relativa a la reforma de l'impost sobre dipòsits d'entitats de crèdit, amb les transaccions que han quedat establertes.

2) Proposició no de llei RGE núm. 16199/20, presentada pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a la reducció del 95% de la transmissió d'empreses mitjançant pactes successoris.

Passem ara ja al debat de la segona proposició no de llei, la RGE núm. 16199/20, presentada pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a la reducció del 95% de la transmissió d'empreses mitjançant pactes successoris.

Per a la seva defensa, per part del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, té la paraula la Sra. Joana Aina Campomar.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

Gràcies, presidenta. Bé, la Compilació del Dret Civil de les Illes Balears, aprovada pel Decret Legislatiu 79/90, recull diferents pactes successoris, que permeten donar béns en vida, per tal d'equiparar-los a transmissions per causa de mort, són els pactes, per definició, a Mallorca i a Menorca, i el de liquidació de legítima, a Eivissa. Els descendents legítims renuncien a tots els drets successoris, o únicament a la legítima, a canvi d'una donació, atribució, compensació en vida del causant.

L'aplicació actual permet que aquests béns rebuts amb aquests pactes, només tributin fiscalment com a impostos de successions i es puguin vendre pel mateix valor d'adquisició establert en el pacte i no tributen com a donació a donant a l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques. Aquí tot això d'acord amb la sentència del Tribunal Suprem, de 9 de febrer de 2016, que precisament va considerar que no existeix guany patrimonial d'IRPF per a la persona que dona béns en pacte successori, per tant, no ha de tributar IRPF, mentre que en una donació normal ho ha de fer i és similar a una venda.

Actualment ens trobam precisament amb dues qüestions d'iniciativa estatal que volen retallar el nostre dret civil, de forma que es converteixi només en una pràctica residual, perquè no aportarà si s'aplica seguretat, entenem des de MÉS per Mallorca, seguretat econòmica. En primer lloc, el motiu pel qual es va presentar aquesta iniciativa, que des del passat juny del 2020 ha canviat el criteri de l'Estat en la transmissió d'empreses individuals o societàries en aquests tipus de pactes successoris a les illes d'Eivissa i Formentera i que capgira la interpretació feta en els darrers anys.

En tres consultes, la direcció d'Hisenda estatal va venir a dir que no resulta d'aplicació la reducció del 95% en la base imposable, establerta a l'article 20.2 de l'impost de successions i donacions, exigint, perquè es pogués aplicar aquesta reducció del 95%, que hi hagués una mort física del transmetent. Aquesta interpretació tan literal és a la vegada, nosaltres entenem, contradictòria, perquè no té sentit considerar que una adquisició, en virtut de pacte successori a tots els efectes és *mortis causa* i al mateix temps exigir per a la seva aplicació de benefici fiscal, la mort física.

En segon lloc, entenem que a part d'aquesta qüestió que va donar lloc a la nostra iniciativa, s'hi ha afegit la inclusió en el projecte de llei antifrau del Govern espanyol, la proposta de modificació de l'article 36 de l'IRPF, que vol imposar el pagament del 19% per part dels fills que rebin una herència en vida, amb les vendes d'aquests béns rebuts en pactes successoris. Entenem que també aquesta iniciativa va en contra d'aquesta jurisprudència del Tribunal Suprem de 2016 i entenem que, precisament, el que fa són retallades a aquest Dret Civil de les Illes per part de l'Estat, de la mateixa forma que debatem en la proposició que debatem avui.

Per tant, creiem que aquesta proposició no de llei és més actual que mai, quan està a punt de tramitar-se aquesta iniciativa en el Congrés. Creiem que la realitat és que aquesta iniciativa en el Congrés, per concretar, creiem que és una penalització del nostre Dret Civil, una presumpció de frau als petits propietaris que volen donar un habitatge al seu fill, per exemple, perquè pugui demanar una hipoteca, i penjaria una penalització futura d'haver de pagar un possible 19%, si necessites canviar d'habitatge, comprar-ne un de nou per necessitat i es pot convertir en una càrrega inassumible.

El que defensam des de MÉS per Mallorca és que es respecti la nostra sobirania fiscal, el nostre Dret Civil, el nostre impost de successions i donacions i que no vengui, en el cas de pactes successoris, amb una possible futura penalització d'un 19% d'IRPF. Creiem que aquest argument d'incloure aquesta qüestió dins la llei antifrau es fa sense xifres concretes i, a més, que si s'inverteix la interpretació del 2016, entenem que aquests pactes successoris tornarien ser residuals, perquè ningú no vol sobre la seva esquena una càrrega possible, futura, d'haver de pagar un 19% damunt un bé que va rebre fa molts anys.

Bé, nosaltres consideram que ja en el moment hi ha hagut molt de..., crec que n'hi haurà encara de futur, debat sobre aquesta qüestió, ja hi va haver un primer debat a la Llei de pressuposts d'aquí, d'aquesta comunitat autònoma, i nosaltres des de MÉS per Mallorca creiem que no s'ha de fer demagogia

perquè som els primers en demanar un sistema tributari transparent i amb criteris progressius, però això no té res a veure amb què nosaltres demanem...

LA SRA. PRESIDENTA:

Ha d'anar acabant Sra. Campomar.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

..., precisament, que no es retalli de cap de les maneres el nostre Dret Civil, la nostra autonomia tributària.

Per això demanem que el Ministeri d'Hisenda i el Govern apliqui el nostre règim civil sense retallades i aplicar les reduccions que estableix ara i que tenguí l'efecte de *mortis causa*, no exigint en cap cas per a la seva aplicació del benefici fiscal la mort física.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Campomar. A continuació i en torn de fixació de posicions, passarem la paraula en primer lloc al portaveu del Grup Parlamentari Popular el Sr. Antoni Costa.

EL SR. COSTA I COSTA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, la veritat és que no puc més que felicitar-la, Sra. Campomar, perquè subscriu des del Partit Popular tota la seva intervenció, no puc fer altra cosa més que dir-li-ho, perquè és que és així, és que és el que hem defensat per activa i per passiva en aquest Parlament. Per tant, no sé si li sap greu o no, però...

(Algunes rialles i remor de veus)

..., però vagi per endavant perquè estam totalment d'acord, no hi ha cap problema en aquest sentit.

L'únic que potser li podria dir és que tal vegada en el punt 1 de la PNL, podríem instar el Govern d'Espanya a modificar, via projecte de llei, perquè quedi clar que aquestes consultes no siguin aplicables, per una modificació legal. I li ho dic perquè sap vostè, Sra. Campomar, que el Partit Popular ja va entrar esmenes al pressupost per intentar modificar la redacció dels articles 25 i 26 del Decret Legislatiu 1/2014, per tal d'intentar resoldre i aconseguir que es faci una interpretació exactament igual que fan a Catalunya i, per tant, aquestes consultes a què fa referència no li siguin aplicables.

En qualsevol cas, com no pot ser d'altra forma, el nostre vot favorable tant al punt 1 com al punt 2, vagi per endavant això.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Costa. Passem ara el torn de paraula a la portaveu del Grup Parlamentari Unidas Podemos, la Sra. Antònia Martín.

LA SRA. MARTÍN I PERDIZ:

Gràcies, presidenta. Des del nostre grup votarem en contra d'aquesta iniciativa.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Martín. Passem ara el torn de paraula al portaveu del Grup Parlamentari Ciudadanos, Sr. Marc Pérez-Ribas.

EL SR. PÉREZ-RIBAS I GUERRERO:

Bé, nosaltres també hi votarem a favor. Consideram que el dret civil balear s'ha de mantenir i que són tradicions i hi ha tot un històric que s'ha de mantenir i reafirmar.

I que, a més a més, com ja he dit a altres intervencions, en el moment actual hem de lluitar perquè els nostres ciutadans hagin de pagar el mínim d'imposts i, en aquest cas, aquestes bonificacions beneficien, com ja ha comentat la portaveu de MÉS per Mallorca, a donacions d'actius a empreses i segones generacions de negocis que puguin seguir amb la tasca que feien les seves generacions anteriors. Per tant, hi votarem a favor.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Pérez-Ribas. És el torn ara del Grup Parlamentari VOX-Actua Baleares, el Sr. Sergio Rodríguez.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ.

Gracias, Sra. Presidenta. Si no me falla la memoria, incluso en el denostado régimen anterior se conservaron los fueros de Baleares, creo que la Compilación del Derecho Civil Balear es de principios de los años sesenta.

La Constitución establece que las comunidades autónomas tienen derecho a legislar en derecho foral en aquellas materias que ya estuvieran vigentes en el momento de la instauración de la autonomía, y pensamos que debemos conservar ese patrimonio foral de las Baleares y votaremos a favor de las dos propuestas.

Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gracias, Sr. Rodríguez. Passem ara el torn de paraula al portaveu del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes, el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Sí, moltíssimes gràcies, Sra. Presidenta. Com ja s'ha dit a aquest debat, en els pressuposts, en el debat d'esmenes de pressuposts ja es va plantejar un poc aquesta qüestió. Hi ha una iniciativa presentada pel Grup Parlamentari Popular en relació

amb aquest tema i el Grup Parlamentari El Pi també té presentada una iniciativa respecte d'això.

Per tant, com sap perfectament, supòs que endevina la Sra. Campomar, el nostre grup parlamentari donarà total suport a aquesta iniciativa sense cap mena de dubte. Perquè, al final, aquí el que passa és que hi ha un intent de l'Administració General de l'Estat de buidar de contingut els pactes successoris, aquesta és la voluntat real. Per què? Perquè això evidentment va lligat a uns temes tributaris i avui m'ha quedat molt clar en el debat que el Grup Parlamentari Socialista, i supòs que Podemos, encara que no ho diuen, no sé si perquè s'empegeixen, el Grup Parlamentari Socialista veu que els qui fan pactes successoris són uns defraudadors fiscals, això és el que m'ha quedat clar del debat d'avui.

Jo, evidentment, i el Grup Parlamentari El Pi no pot assumir aquesta equiparació que per definició siguin uns defraudadors fiscals o hi hagi la presumpció de defraudació, que és el que vostès fan amb la llei antifrau que impulsen en el Congrés dels Diputats.

Nosaltres pensam que els pactes successoris s'han de potenciar, que formen part de l'autogovern de les Illes Balears, del Dret Civil de les Illes Balears, que ens pertoca defensar aquest dret civil, i evidentment, perquè això tenim virtualitat i potència, va juntament amb la fiscalitat que li pertoca.

Per tant, nosaltres rebutjam els criteris interpretatius que fa l'Administració General de l'Estat, les modificacions legals que fa l'Estat per intentar ficar mà i buidar de contingut els pactes successoris i el que volem és que continuïn amb tota la seva potència i amb tota la seva intensitat perquè formen part de la nostra tradició jurídica, la qual ens correspon, almanco és l'opinió del Grup Parlamentari El Pi, de protegir.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA.

Moltes gràcies, Sr. Melià. Passem ara el torn al portaveu del Grup Parlamentari Mixt, el Sr. Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bé, d'alguna manera, com ja hi han fet referència alguns portaveus, en aquests moments des del Govern de l'Estat, amb l'excusa de lluitar contra el frau fiscal, s'intenta alterar la naturalesa del pacte successori. És clar, es pot pensar que d'alguna manera els arguments que quan es va suscitar aquest debat durant el debat de pressuposts doncs es varen emprar bàsicament pels Grup Socialista i el grup de Podem, que també és al Govern de l'Estat, ens venien a dir que això era un petit retoc sobre la fiscalitat d'aquesta figura, però que no alterava la seva naturalesa. I és evident que aquí hi ha dos plans, hi ha el pla estrictament civil i hi ha el pla estrictament fiscal.

Deixi'm, abans de continuar amb això, reivindicar la figura del pacte successori com a un tresor del nostre Dret Civil Balear, especialment d'Eivissa i de Formentera, perquè és una manifestació podríem dir del que en diríem el geni nacional,

diguem, en aquest cas, doncs, potser (...) tema de nació; és a dir, quan una societat és capaç de generar una institució jurídica per donar resposta i solució a uns problemes que té plantejats i que, a més a més, en el cas del Dret Civil a Catalunya o a les Illes Balears, i com bé he dit, especialment a Eivissa i a Formentera, tenen una tradició i un arrelament i una utilitat social i de plena actualitat que realment és molt lamentable que es vulgui alterar.

Per què dic jo que, amb l'excusa del frau, es volen introduir uns canvis en la fiscalitat que alteren la naturalesa d'aquesta figura? Doncs, perquè aquesta modificació fiscal estableix, penalitza la percepció de l'herència, via pacte successori, respecte de la percepció de l'herència via successió ordinària. I fixi'ns que dic via pacte successori i via successió ordinària, perquè, com molt bé s'ha dit aquí, en tots dos casos és un negoci jurídic *mortis causa*.

Per tant, no té cap mena de sentit que se li doni un tractament fiscal diferent. A partir del moment que es dona un tractament fiscal diferent es desvirtua la naturalesa d'aquesta figura jurídica, que jo he reivindicat com a una especificitat i una mostra d'un geni col·lectiu de trobar solucions, perquè el dret al final no és més que una traducció dels problemes que té una societat.

I és molt paradigmàtic perquè a la resta de l'Estat està prohibit, és impensable que es pugui fer un negoci *mortis causa* estant viu el causant. Aquesta és..., per això dic que és un tresor aquesta institució jurídica.

He de dir que m'ha causat molta sorpresa negativa la fixació de posició de Podem. A veure, evidentment vostè té tot el dret de fixar la posició dient que no votarà a favor d'això, de vegades hi ha coses que són tan, com és diu, de Perogrullo que jo entenc que un portaveu digui votarem a favor o votarem en contra, però precisament aquest tema no ho és, aquest tema crec que és molt important, afecta moltíssima gent, afecta molta gent d'Eivissa i Formentera, a molta gent de Mallorca, fins i tot de Menorca des de fa tres o quatre anys, que vàrem aconseguir que també els menorquins poguessin fer ús d'aquesta institució. Sincerament, si vostè vol fixar aquesta posició fixi aquesta posició, però jo li recomanaria que en un futur proper fossin capaços de fixar una posició més argumentada, perquè, escolti, hi ha molta gent que fa servir els pactes successoris! Per tant, crec que és lamentable que no hagin fixat aquesta posició.

Bé, per tot el que he dit, supòs que dedueixen que votarem a favor de la proposició.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA.

Moltes gràcies, Sr. Castells. Passem ara el torn a la portaveu del Grup Parlamentari Socialista, la Sra. Maria Antònia Truyols.

LA SRA. TRUYOLS I MARTÍ:

Sí, a veure, tal vegada també li sorprendrà, Sr. Castells, la posició del Grup Parlamentari Socialista, que és una posició

totalment coherent amb el que vàrem defensar en els pressuposts de la comunitat autònoma 2021, i la veritat que em dol tanta demagògia i tanta confusió creada cap als ciutadans.

Els pactes successoris, l'operació de pacte successori no sofreix cap retallada, l'operació de pacte successori. Se segueix aplicant, Sra. Campomar, se segueix aplicant la sentència del Tribunal Suprem de dia 2 de febrer de l'any 2016, se segueix aplicant el benefici fiscal de l'1%. Per tant, els pactes successoris no s'ha vist modificat en res, el que passa és que la filosofia dels pactes successoris és, ni més ni manco, com a Dret Civil de les Illes Balears, fomentar el relleu generacional. Si hi ha una posterior venda, que això és una altra operació i, per tant, Sr. Costa, no hi ha doble imposició, com m'han dit que li han sentit dir, si hi ha una posterior venda, tots saben, tots saben -i no capegi perquè és així i ho sap perfectament perquè li ho he explicat..., li vaig explicar quan vostè era alumne meu-, per tant, repetesc que em dol, em dol, em dol moltíssim aquesta situació, perquè, precisament, és veritat que si hi ha una posterior venda, igual que si a un no li han donat el bé o si una persona ha mort i li donen el bé i després ven, també hi ha un guany o pèrdua patrimonial. Per tant, no facin demagògia amb això. I és un tema residual, Sra. Campomar.

(Remor de veus)

Mirin, a l'any 2014, sense sentència del Tribunal Suprem, es varen realitzar aquí a les Illes Balears, 30 operacions -30 operacions-; a l'any 2015, 812; 2016, 2.040; i a l'any 2019, 3.999. A l'any 2020, mirin, mirin com estam!, 4.198 operacions -a l'any 2020-, encara queden, diguem, xifres per incorporar a l'estadística, 4.198 operacions de pactes successoris...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

... i els diré perquè, i els diré també que la base imposable mitjana, això és l'import per a l'hereu, amb un pacte successori és de 207.736 euros i, en canvi, amb una herència normal, 135.382. Per tant, tenim dades, sabem perfectament del que parlem, i el que dol és precisament aquesta demagògia i aquest confondre la ciutadania, perquè els pactes successoris no són objecte de cap retallada. Simplement, per prevenció,...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

..., simplement per prevenció, el projecte de llei antifrau és vera que ha incorporat aquesta modificació.

I jo abans d'entrar li comentava al Sr. Costa que, tal vegada, seria bo, i també li he comentat a la Sra. Perdiz, a la Sra. Martín, que seria bo fer una altra proposició no de llei per tal d'intentar que aquesta penalització no sigui una penalització que *pagan justos por pecadores*, sinó incorporar qualche tipus de limitació temporal, qualitativa o quantitativa al projecte de llei.

Per tant, no hem de confondre, estam d'acord tots que els pactes successoris són implícits a la naturalesa de ser resident a les Illes Balears, tant ho sabem que, precisament, Menorca va poder gaudir, a partir de l'agost de l'any 2017, de la possibilitat de fer pactes successoris. Per tant, em sembla que, més que ningú en aquesta comunitat autònoma, han estat els governs

d'esquerres els que han defensat la figura dels pactes successoris.

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

No..., Josep, Josep, almanco..., a veure, va ser amb un govern d'esquerres, això està claríssim, eh. I, per tant, crec que hem de deixar de fer demagògia i de deixar de confondre.

I després, una altra coseta. En relació amb la reducció del 95%. Bé, mirin el que diu la normativa en relació amb l'impost de successions i donacions. Aquesta modificació que vostès volen plantejar i demés, no és tècnicament viable, perquè, segons l'article 48.1 a), paràgraf segon, en relació amb les reduccions a l'impost de successions, es diu que: "*Asimismo, las comunidades autónomas podrán regular las establecidas por el Estado, manteniéndolas en condiciones análogas a las establecidas por éste o mejorándolas mediante aumento del importe o del porcentaje de reducción, la ampliación de las personas que puedan acogerse a la misma o la disminución de los requisitos para poder aplicarla.*" En principi sembla que és viable, d'acord?, però diu: ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Hauria d'anar acabant, Sra. Truyols.

LA SRA. TRUYOLS I MARTÍ:

... -vaig acabant-, *esta reducció*, aquesta reducció en matèria de tributs es considera com a una millora de la reducció estatal. Tot i així, tot i així -ara he perdut el text, ho sent, un momentet, que el recuper-, tot i així, està claríssim que, des del punt de vista jurídic, el fet que la persona sigui una persona morta, no és un requisit per a l'aplicació de la reducció, sinó que és un element inherent a l'impost de successions ja que l'aplicació d'aquesta reducció, en el cas que el causant no hagi mort, es troba regulada a l'article 41 del Reial Decret Llei...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Truyols, per favor, ha d'acabar.

LA SRA. TRUYOLS I MARTÍ:

...-perdona-, 1/2014. I els he de dir que no es pot de cap de les maneres modificar la paraula "*fallecido*" per "*causante*" perquè deixaria de suposar l'aplicació de la reducció estatal, precisament per això no podem tocar ni una coma, ni una coma...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Truyols, per favor, li demano...

LA SRA. TRUYOLS I MARTÍ:

I, perdoni, acab ja.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Truyols. Passem ara ja en torn de contradiccions el torn de paraula a la Sra. Joana Aina Campomar.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

En primer lloc, vull agrair a tots els grups parlamentaris que votaran a favor de la iniciativa. I, per altra banda, no ho sé..., vull dir, la Sra. Truyols ens acusa de demagogues i jo crec que defensa l'indefensable, crec que vostè defensa el que és indefensable i, bé, cerca arguments.

És a dir, per què una persona ha d'anar a cercar fer un pacte successori si al final fiscalment li sortirà igual o ha de complir el mateix que si..., vull dir, que si... ha d'esperar que sigui mort en el cas d'anar bé, per això jo no aniré via pacte successori, ja directament aniré via...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

... -no, no, això és el que vostè volia...-, és a dir que no es pot substituir la paraula, bé, idò vol dir que no té efecte.

En qualsevol cas, vostè ens ha posat l'exemple del nombre d'operacions que es feien abans d'aquesta sentència del Tribunal Suprem de 2016 i l'augment que això ha suposat, i és precisament el que jo li vull dir. Si vostès, al final, amb aquesta proposició... amb aquest projecte de llei fan inviable l'aplicació d'aquesta sentència perquè al final penalitzen la gent...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

... -jo l'he deixada parlar, Sra. Truyols, m'agradaria que vostè em respectàs i em deixàs parlar...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, per favor.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

... això és el mínim que li demanaria, perquè jo l'he escoltada i l'he deixada parlar, això és el mínim que li demanaria. Ja sé que em guanya en aquest tema de molt, ja sé que en sap molt més que jo, però... un poc de...

En el sentit que..., jo el que dic precisament és que amb aquest projecte de llei que és al Congrés el que fan és tornar convertir aquests pactes successoris en una cosa testimonial i una cosa residual, que era el que passava abans del 2016, i vostè és el que m'ha demostrat amb les xifres que ens ha donat. I vostè el que vol suposar és que aquestes 4.000 persones que al 2020 varen fer un pacte successori són persones que cerquen el frau, que són especuladors? Jo no ho crec, Sra. Truyols, jo no ho crec. Jo crec que la majoria són petits propietaris que volen donar un habitatge al seu fill perquè en aquest moment hi ha un problema d'habitatge i el fill pugui demanar una hipoteca, perquè si no és seva no pot anar al banc a demanar

una hipoteca. I aquests fills el que volen és tenir la llibertat que, si després necessiten vendre aquest habitatge, no han de carregar amb la por que d'aquí a cinc anys, en què han de vendre aquest habitatge, hagin de pagar un 20% del que fa vint anys, perquè això és una càrrega que ningú no pot assumir.

I això és el que vostès volen imposar i amb això nosaltres no hi estam d'acord. Per tant, no em digui que nosaltres fem demagogia, jo crec que vostès defensen l'indefensable, i això és el que nosaltres pensam.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Campomar.

(Remor de veus)

Per favor, senyors diputats..., silenci.

Llavors votarem..., ja acabat el debat, votam la Proposició no de llei RGE núm. 16199/20.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions no n'hi ha.

LA SRA. SECRETÀRIA:

8 vots a favor, 5 en contra, 0 abstencions.

LA SRA. PRESIDENTA:

En conseqüència, queda aprovada la Proposició no de llei RGE núm. 16199/20, relativa a la reducció del 95% de transmissió d'empreses mitjançant pactes successoris.

No havent-hi més assumptes a tractar, vull donar les gràcies a tothom, i s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS
